אַחֲרֵי מוֹת

טז

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן בְּקָרְבָתָם א
לִפְנֵי־יְהוָה וַיָּמֻתוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן ב
אָחִיךָ וְאַל־יָבֹא בְכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל־
פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בֶּעָנָן אֵרָאֶה
עַל־הַכַּפֹּרֶת׃ בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן־ ג
בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה׃ כְּתֹנֶת־בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי־ ד
בַד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף
בִּגְדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבֵשָׁם׃ וּמֵאֵת ה
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל
אֶחָד לְעֹלָה׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ ו
וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ׃ וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם וְהֶעֱמִיד ז
אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי ח
הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לַיהוָה וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל׃
וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־הַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהוָה ט
וְעָשָׂהוּ חַטָּאת׃ וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל י
יָעֳמַד־חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל
הַמִּדְבָּרָה׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ יא
וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃
וְלָקַח מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה יב
וּמְלֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת׃
וְנָתַן אֶת־הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה ׀ עֲנַן הַקְּטֹרֶת יג
אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת׃ וְלָקַח מִדַּם יד
הַפָּר וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֵדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת
יַזֶּה שֶׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ׃ וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר טו
הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת

ד׳ קמץ ברביע ח׳ בראש עמוד סימן בי״ה שמו

טז 1 און גאָט האָט גערעדט צו משהן נאָך דעם טויט פון אַהרנס צוויי זין, ווען זיי האָבן גענענט פאַר גאָט, און זיינען געשטאָרבן; 2 און גאָט האָט געזאָגט צו משהן: רעד צו דיין ברודער אַהרנען, אַז ער זאָל ניט אַריינגיין צו יעטוועדער צייט אין הייליקטום אינעווייניק פון פּרוֹכֶת, פאַרן דעק וואָס איבערן אָרון, כּדי ער זאָל ניט שטאַרבן; וואָרום איך באַווייז זיך אין וואָלקן איבערן דעק. 3 דערמיט זאָל אַהרן קומען אין הייליקטום: מיט אַ יונגן אָקס פאַר אַ זינדאָפּפער, און אַ ווידער פאַר אַ בראַנדאָפּפער. 4 אַ הייליק ליינען העמדל זאָל ער אָנטאָן, און ליינענע הויזן זאָלן זיין אויף זיין לייב, און מיט אַ ליינענעם גאַרטל זאָל ער זיך אַרומגורטן, און מיט אַ ליינענער הויב זאָל ער זיך באַהויבן; הייליקע קליידער זיינען דאָס, און ער זאָל באָדן זיין לייב אין וואַסער, און זיי אָנטאָן. 5 און פון דער עדה פון די קינדער פון ישראל זאָל ער נעמען צוויי ציגנבעק פאַר אַ זינדאָפּפער, און איין ווידער פאַר אַ בראַנדאָפּפער. 6 און אַהרן זאָל מאַכן גענענען דעם אָקס פון זינדאָפּפער וואָס פאַר אים, און ער זאָל מכפּר זיין אויף זיך און אויף זיין הויזגעזינט. 7 און ער זאָל נעמען די צוויי בעק, און זיי אַוועקשטעלן פאַר גאָט ביים איינגאַנג פון אוהל־מועד. 8 און אַהרן זאָל אַרויפטאָן אויף ביידע בעק גוֹרָלוֹת, איין גורל פאַר יהוה, און איין גורל פאַר עֲזָאזֵל. 9 און אַהרן זאָל מאַכן גענענען דעם באָק וואָס אויף אים איז אַרויף דער גורל פאַר יהוה, און אים מאַכן פאַר אַ זינדאָפּפער. 10 און דער באָק וואָס אויף אים איז אַרויף דער גורל פאַר עֲזָאזֵל, זאָל אַוועקגעשטעלט ווערן אַ לעבעדיקער פאַר גאָט, מכפּר צו זיין איבער אים, אים אַוועקצושיקן צו עֲזָאזֵל אין מדבר. 11 און אַהרן זאָל מאַכן גענענען דעם אָקס פון זינדאָפּפער וואָס פאַר אים, און מכפּר זיין אויף זיך און אויף זיין הויזגעזינט; און ער זאָל שעכטן דעם אָקס פון זינדאָפּפער וואָס פאַר אים. 12 און ער זאָל נעמען אַ פולע פייערפאַן פייערקוילן פון דעם מזבח, פון פאַר גאָט, און זיינע פולע הויפנס דינעם ווייריך פון שמעקעדיקע געווירצן, און ברענגען אינעווייניק פון פּרוֹכֶת. 13 און ער זאָל אַרויפטאָן דעם ווייריך אויפן פייער פאַר גאָט, און דער וואָלקן פון דעם ווייריך זאָל פאַרדעקן דעם דעק וואָס איבערן געזעץ, כּדי ער זאָל ניט שטאַרבן. 14 און ער זאָל נעמען פון דעם בלוט פון אָקס, און שפּריצן מיט זיין פינגער אויפן דעק צו מזרח; און פאַרן דעק זאָל ער שפּריצן פון דעם בלוט זיבן מאָל מיט זיין פינגער. 15 און ער זאָל שעכטן דעם באָק פון זינדאָפּפער וואָס פאַר פאָלק, און ברענגען זיין בלוט אינעווייניק פון פּרוֹכֶת,

וְעָשָׂה אֶת־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־
טז הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת: וְכִפֶּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד
יז הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם: וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה ׀ בְּאֹהֶל
מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד
שני בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל: וְיָצָא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
לִפְנֵי־יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר
יט וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם
בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
כ וְכִלָּה מִכַּפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
כא וְהִקְרִיב אֶת־הַשָּׂעִיר הֶחָי: וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָו עַל־
רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֺנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־כָּל־פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ
כב הַשָּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה: וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר
עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֺנֹתָם אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת־הַשָּׂעִיר
כג בַּמִּדְבָּר: וּבָא אַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בִּגְדֵי
כד הַבָּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם: וְרָחַץ
אֶת־בְּשָׂרוֹ בַמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וְיָצָא
וְעָשָׂה אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד הָעָם:
של׳ (שני) כו וְאֵת חֵלֶב הַחַטָּאת יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה: וְהַמְשַׁלֵּחַ אֶת־
הַשָּׂעִיר לַעֲזָאזֵל יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם
כז וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה: וְאֵת פַּר הַחַטָּאת וְאֵת ׀
שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא
אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֹרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם
כח וְאֶת־פִּרְשָׁם: וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ
כט בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה: וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת
עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תְּעַנּוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם

כא׳ ידו קרי

און טאָן מיט זיין בלוט אַזוי ווי ער האָט געטאָן מיט דעם בלוט פון אָקס, און עס שפּריצן אויפן דעק און פאַרן דעק. 16 און ער זאָל מכפר זיין אויף דעם הייליקטום פון וועגן די אומריינקייטן פון די קינדער פון ישראל, און פון וועגן זייערע פאַרברעכן אין אַלע זייערע חטאים; און אַזוי זאָל ער טאָן צום אוהל־מועד וואָס רוט ביי זיי אין מיטן פון זייערע אומריינקייטן. 17 און קיין מענטש זאָל ניט זיין אין אוהל־מועד, ווען ער קומט מכפר צו זיין אין הייליקטום, ביז ער גייט אַרויס. און ער זאָל מכפר זיין אויף זיך, און אויף זיין הויזגעזינט, און אויף דער גאַנצער אַיינזאַמלונג פון ישראל. 18 און ער זאָל אַרויסגיין צום מזבח וואָס פאַר גאָט, און מכפר זיין אויף אים; און ער זאָל נעמען פון דעם בלוט פון אָקס, און פון דעם בלוט פון באָק, און אַרויפטאָן אויף די הערנער פון מזבח רונד אַרום. 19 און ער זאָל שפּריצן אויף אים פון דעם בלוט מיט זיין פינגער זיבן מאָל, און אים ריייניקן, און אים הייליקן פון די אומריינקייטן פון די קינדער פון ישראל. 20 און אַז ער וועט ענדיקן מכפר זיין אויפן הייליקטום, און אויפן אוהל־מועד, און אויפן מזבח, זאָל ער מאַכן גענענען דעם לעבעדיקן באָק. 21 און אַהרן זאָל אָנלענען זיינע ביידע הענט אויפן קאָפּ פון דעם לעבעדיקן באָק, און זיך מתוודה זיין איבער אים אויף אַלע זינד פון די קינדער פון ישראל, און אויף אַלע זייערע פאַרברעכן אין אַלע זייערע חטאים; און ער זאָל זיי אַרויפטאָן אויפן קאָפּ פון דעם באָק, און אים אַוועקשיקן דורך דער האַנט פון אַן אומיסטנעם מענטשן אין מדבר. 22 און דער באָק זאָל אַוועקטראָגן אויף זיך אַלע זייערע זינד אין אַן אָפּגעשניטענעם לאַנד; און ער זאָל אַוועקלאָזן דעם באָק אין דער מדבר. 23 און אַהרן זאָל אַריינגיין אין אוהל־מועד, און אויסטאָן די ליינענע קליידער וואָס ער האָט אָנגעטאָן ביי זיין אַריינגיין אין הייליקטום, און ער זאָל זיי דאָרטן לאָזן. 24 און ער זאָל באָדן זיין לייב אין וואַסער אין אַ הייליקן אָרט, און אָנטאָן זיינע קליידער, און אַרויסגיין, און מאַכן זיין בראַנדאָפּפער און דאָס בראַנדאָפּפער פון פאָלק, און מכפר זיין אויף זיך און אויפן פאָלק. 25 און דאָס פעטס פון דעם זינדאָפּפער זאָל ער דעמפן אויפן מזבח. 26 און דער וואָס באַלייט דעם באָק צו עזאָזל, זאָל וואַשן זיינע קליידער, און באָדן זיין לייב אין וואַסער, און דערנאָך מעג ער אַריינקומען אין לאַגער. 27 און דעם אָקס פון זינד־אָפּפער, און דעם באָק פון זינדאָפּפער, וואָס זייער בלוט איז געבראַכט געוואָרן, מכפר צו זיין אין הייליקטום, זאָל מען אַרויסטראָגן אויסן לאַגער, און פאַרברענען אין פייער זייערע פעלן, און זייער פלייש, און זייער מיסט. 28 און דער וואָס פאַרברענט זיי, זאָל וואַשן זיינע קליידער, און באָדן זיין לייב אין וואַסער, און דערנאָך מעג ער אַריינ־קומען אין לאַגער.

29 און דאָס זאָל אייך זיין צום אייביקן געזעץ: אין זיבעטן חודש, אין צענטן טאָג פון חודש, זאָלט איר פייניקן אייער

וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃
ל כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם
לא לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ׃ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִיא לָכֶם וְעִנִּיתֶם
לב אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ וְכִפֶּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־יִמְשַׁח
אֹתוֹ וַאֲשֶׁר יְמַלֵּא אֶת־יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלָבַשׁ אֶת־
לג בִּגְדֵי הַבָּד בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ וְכִפֶּר אֶת־מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם
לד הַקָּהָל יְכַפֵּר׃ וְהָיְתָה־זֹּאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ

יז

רב' ב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו
וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־
ג צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃ אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט
שׁוֹר אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז בַּמַּחֲנֶה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ
ד לַמַּחֲנֶה׃ וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֱבִיאוֹ לְהַקְרִיב
קָרְבָּן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יֵחָשֵׁב לָאִישׁ הַהוּא
ה דָּם שָׁפָךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ׃ לְמַעַן אֲשֶׁר
יָבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל־
פְּנֵי הַשָּׂדֶה וֶהֱבִיאֻם לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־
ו הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם׃ וְזָרַק הַכֹּהֵן
אֶת־הַדָּם עַל־מִזְבַּח יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֵלֶב
ז לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לַשְּׂעִירִם
אֲשֶׁר הֵם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה־זֹּאת לָהֶם
ח חמ' (של') לְדֹרֹתָם׃ וַאֲלֵהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־
ט הַגֵּר אֲשֶׁר־יָגוּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר־יַעֲלֶה עֹלָה אוֹ־זָבַח׃ וְאֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יְבִיאֶנּוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה וְנִכְרַת

זעל, און קיין אַרבעט זאָלט איר ניט טאָן, סײ דער אײנגע־באָרענער, און סײ דער פרעמדער וואָס האַלט זיך אויף צווישן אײַך. 30 וואָרום אין דעמדאָזיקן טאָג וועט מען מכפּר זיין אויף אײַך, אײַך צו רייניקן; פון אַלע אײַערע זינד וועט איר ריין ווערן פאַר גאָט. 31 אַ שבת פון רואונג איז דאָס פאַר אײַך, און איר זאָלט פּייניקן אײַער זעל; אַן אײביק געזעץ. 32 און דער כּהן וואָס מע וועט אים זאַלבן, און וואָס מע וועט דערפילן זיין האַנט צו זיין אַ כּהן אויף זיין פאָטערס אָרט, זאָל מכפּר זיין; און ער זאָל אָנטאָן די לײַנענע קליידער, די הייליקע קליידער. 33 און ער זאָל מכפּר זיין אויפן קָדשי־קָדשים, און אויפן אוהל־מועד; אויך אויפן מזבח זאָל ער מכפּר זיין, און אויף די כּהנים, און אויף דעם גאַנצן פאָלק פון דער אײַנזאַמלונג זאָל ער מכפּר זיין. 34 און דאָס זאָל אײַך זיין צום אײביקן געזעץ, מכפּר צו זיין אויף די קינדער פון ישׂראל פון וועגן אַלע זייערע זינד, איין מאָל אין יאָר.

און ער האָט געטאָן אַזוי ווי גאָט האָט באַפוילן משהן.

יז

1 און גאָט האָט גערעדט צו משהן, אַזוי צו זאָגן: 2 רעד צו אַהרנען, און צו זיינע זין, און צו אַלע קינדער פון ישׂראל, און זאָלסט זאָגן צו זיי: דאָס איז די זאַך וואָס גאָט האָט באַפוילן, אַזוי צו זאָגן:

3 יעטוועדער מאַן פון דעם הויז פון ישׂראל וואָס וועט שעכטן אַן אָקס, אָדער אַ שעפּס, אָדער אַ ציג, אין לאַגער, אָדער וואָס וועט שעכטן אויסן לאַגער, 4 און צום אײַנגאַנג פון אוהל־מועד האָט ער עס ניט געבראַכט, מקריב צו זיין פאַר אַ קרבן צו גאָט, פאַרן מִשכּן פון גאָט, זאָל עס ווי בלוט גערעכנט ווערן יענעם מאַן; בלוט האָט ער פאַרגאָסן; און יענער מענטש זאָל פאַרשניטן ווערן פון צווישן זיין פאָלק. 5 כּדי די קינדער פון ישׂראל זאָלן ברענגען זייערע שלאַכטאָפּפער, וואָס זיי שלאַכטן אויפן פרייען פעלד—זיי זאָלן זיי ברענגען צו גאָט, צום אײַנגאַנג פון אוהל־מועד, צום כּהן, און זיי שלאַכטן פרידאָפּפער צו גאָט. 6 און דער כּהן זאָל שפּרענגען דאָס בלוט אויפן מזבח פון גאָט, בײַם אײַנגאַנג פון אוהל־מועד, און דעמפן דאָס פעטס פאַר אַ געשמאַקן ריח צו גאָט. 7 און זיי זאָלן מער ניט שלאַכטן זייערע שלאַכטאָפּפער צו די שדים, וואָס זיי זיינען פאַרפירט נאָך זיי. אַן אײביק געזעץ זאָל דאָס זיי זיין אויף זייערע דור־דורות.

8 און זאָלסט זאָגן צו זיי: יעטוועדער מאַן פון דעם הויז פון ישׂראל, אָדער פון דעם פרעמדן וואָס וועט זיך אויפהאַלטן צווישן זיי, וואָס וועט אויפברענגען אַ בראַנדאָפּפער אָדער אַ שלאַכטאָפּפער, 9 און צום אוהל־מועד וועט ער עס

יז, ג׳ קמץ בז״ק ד׳ קמץ בז״ק

י האיש ההוא מעמיו: ואיש איש מבית ישראל ומן
הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל-דם ונתתי פני בנפש
יא האכלת את-הדם והכרתי אתה מקרב עמה: כי
נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על-המזבח
יב לכפר על-נפשתיכם כי-הדם הוא בנפש יכפר: על-כן
אמרתי לבני ישראל כל-נפש מכם לא-תאכל דם והגר
יג הגר בתוככם לא-יאכל דם: ואיש איש מבני ישראל
ומן-הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או-עוף אשר
יד יאכל ושפך את-דמו וכסהו בעפר: כי-נפש כל-בשר
דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל-בשר לא
תאכלו כי נפש כל-בשר דמו הוא כל-אכליו יכרת:
טו וכל-נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס
טז בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב וטהר: ואם לא יכבס
ובשרו לא ירחץ ונשא עונו: פ

יח

א ב וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
ג ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם: כמעשה ארץ-מצרים
אשר ישבתם-בה לא תעשו וכמעשה ארץ-כנען אשר
אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו:
ד את-משפטי תעשו ואת-חקתי תשמרו ללכת בהם אני
ה יהוה אלהיכם: ושמרתם את-חקתי ואת-משפטי אשר
ששי יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: ס איש איש
אל-כל-שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה:
ז ס ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך הוא לא
ח תגלה ערותה: ס ערות אשת-אביך לא תגלה
ט ערות אביך הוא: ס ערות אחותך בת-אביך או
בת-אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן:
י ס ערות בת-בנך או בת-בתך לא תגלה ערותן כי

ניט ברענגען, דאָס צו מאַכן צו גאָט, יענער מענטש זאָל פאַרשניטן ווערן פון זיין פאָלק.

[10] און יעטוועדער מאַן פון דעם הויז פון ישראל, אָדער פון דעם פרעמדן וואָס האַלט זיך אויף צווישן זיי, וואָס וועט עסן וואָסער עס איז בלוט, וועל איך קערן מיין פנים קעגן דעם מענטשן וואָס עסט דאָס בלוט, און איך וועל אים פאַרשניידן פון צווישן זיין פאָלק. [11] וואָרום דאָס לעבן פון דעם פלייש איז אין דעם בלוט, און איך האָב עס אייך געגעבן אויפן מזבח מכפר צו זיין אויף אייערע נפשות; וואָרום דאָס איז דאָס בלוט וואָס איז מכפר, מיט דעם לעבן [וואָס אין אים]. [12] דרום זאָג איך צו די קינדער פון ישראל: קיין נפש פון אייך זאָל ניט עסן בלוט; אויך דער פרעמדער וואָס האַלט זיך אויף צווישן אייך, זאָל ניט עסן בלוט.

[13] און יעטוועדער מאַן פון די קינדער פון ישראל, אָדער פון דעם פרעמדן וואָס האַלט זיך אויף צווישן זיי, וואָס וועט פאַנגען אַ געפאַנג פון אַ חיה אָדער אַ פויגל וואָס מעג געגעסן ווערן, זאָל אויסגיסן זיין בלוט, און עס צודעקן מיט ערד. [14] וואָרום דאָס לעבן פון יעטוועדער פלייש–זיין בלוט דאָס איז זיין לעבן; דרום זאָג איך צו די קינדער פון ישראל: דאָס בלוט פון קיין פלייש זאָלט איר ניט עסן, וואָרום דאָס לעבן פון יעטוועדער פלייש דאָס איז זיין בלוט; איטלעכער וואָס עסט עס, זאָל פאַר־שניטן ווערן. [15] און יעטוועדער מענטש וואָס וועט עסן געפאַלנס אָדער פאַרצוקטס, סיי דער איינגעבאָרענער, און סיי דער פרעמדער, זאָל וואַשן זיינע קליידער, און באָדן זיין לייב אין וואַסער, און זיין אומריין ביזן אָוונט, און ווערן ריין. [16] און אויב ער וועט זי ניט וואַשן, און זיין לייב ניט באָדן, וועט ער טראָגן זיין זינד.

יח [1] און גאָט האָט גערעדט צו משהן, אַזוי צו זאָגן: [2] רעד צו די קינדער פון ישראל, און זאָלסט זאָגן צו זיי:
איך בין יהוה אייער גאָט. [3] אַזוי ווי די מעשים פון לאַנד מצרים וואָס איר זייט דרינען געזעסן, זאָלט איר ניט טאָן;
און אַזוי ווי די מעשים פון לאַנד כנען, וואָס איך ברענג אייך אַהין, זאָלט איר ניט טאָן; און אין זייערע חוקים זאָלט איר
ניט גיין. [4] מיינע געזעצן זאָלט איר טאָן, און מיינע חוקים זאָלט איר היטן צו גיין אין זיי; איך בין יהוה אייער גאָט.
[5] און איר זאָלט היטן מיינע חוקים און מיינע געזעצן, וואָס אַז אַ מענטש טוט זיי, לעבט ער דורך זיי: איך בין יהוה.
[6] איר זאָלט ניט גענענען קיין איינער צו אַ שום לייבנאָענטער זיינער, צו אַנטפּלעקן די שאַנד: איך בין יהוה.
[7] די שאַנד פון דיין פאָטער, און די שאַנד פון דיין מוטער, זאָלסטו ניט אַנטפּלעקן: זי איז דיין מוטער, טאָרסטו ניט אַנטפּלעקן איר שאַנד.
[8] די שאַנד פון דיין פאָטערס ווייב זאָלסטו ניט אַנטפּלעקן; די שאַנד פון דיין פאָטער איז דאָס.
[9] די שאַנד פון דיין שוועסטער, דיין פאָטערס טאָכטער, אָדער דיין מוטערס טאָכטער, געבאָרן אין הויז, אָדער געבאָרן פון אויסן–זייער שאַנד זאָלסטו ניט אַנטפּלעקן.
[10] די שאַנד פון דיין זונס טאָכטער, אָדער פון דיין טאָכטערס טאָכטער–זייער שאַנד זאָלסטו ניט אַנטפּלעקן, וואָרום דיין שאַנד זיינען זיי.

יא עֶרְוָתְךָ הֵנָּה׃ ס עֶרְוַת בַּת־אֵשֶׁת אָבִיךָ מוֹלֶדֶת
יב אָבִיךָ אֲחוֹתְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ ס עֶרְוַת
יג אֲחוֹת־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה שְׁאֵר אָבִיךָ הִוא׃ ס עֶרְוַת
יד אֲחוֹת־אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה כִּי־שְׁאֵר אִמְּךָ הִוא׃ ס עֶרְוַת
אֲחִי־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרָב דֹּדָתְךָ הִוא׃
טו ס עֶרְוַת כַּלָּתְךָ לֹא תְגַלֵּה אֵשֶׁת בִּנְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה
טז עֶרְוָתָהּ׃ ס עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָחִיךָ לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת
יז אָחִיךָ הִוא׃ ס עֶרְוַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תְגַלֵּה אֶת־
בַּת־בְּנָהּ וְאֶת־בַּת־בִּתָּהּ לֹא תִקַּח לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ שַׁאֲרָה
יח הֵנָּה זִמָּה הִוא׃ וְאִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ לֹא תִקָּח לִצְרֹר לְגַלּוֹת
יט עֶרְוָתָהּ עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ׃ וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִדַּת טֻמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב
כ לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ׃ וְאֶל־אֵשֶׁת עֲמִיתְךָ לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ
כא לְזָרַע לְטָמְאָה־בָהּ׃ וּמִזַּרְעֲךָ לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ וְלֹא
שב' (רב') תְחַלֵּל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ וְאֶת־זָכָר לֹא תִשְׁכַּב
כג מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה הִוא׃ וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ
לְטָמְאָה־בָהּ וְאִשָּׁה לֹא־תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה לְרִבְעָהּ תֶּבֶל
כד הוּא׃ אַל־תִּטַּמְּאוּ בְּכָל־אֵלֶּה כִּי בְכָל־אֵלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם
כה אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם׃ וַתִּטְמָא הָאָרֶץ וָאֶפְקֹד עֲוֺנָהּ
כו עָלֶיהָ וַתָּקִא הָאָרֶץ אֶת־יֹשְׁבֶיהָ׃ וּשְׁמַרְתֶּם אַתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי
וְאֶת־מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה הָאֶזְרָח
כז וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל עָשׂוּ אַנְשֵׁי־
מפ' הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וַתִּטְמָא הָאָרֶץ׃ וְלֹא־תָקִיא הָאָרֶץ
אֶתְכֶם בְּטַמַּאֲכֶם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר
כט לִפְנֵיכֶם׃ כִּי כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה וְנִכְרְתוּ
ל הַנְּפָשׁוֹת הָעֹשֹׂת מִקֶּרֶב עַמָּם׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי
לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא
תִטַּמְּאוּ בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ פ

יד' קמץ בז"ק   כז' סבירין האלה

11 די שאַנד פון דער טאָכטער פון דיין פאָטערס ווייב, געבאָרן פון דיין פאָטער—זי איז דיין שוועסטער, זאָלסטו ניט אַנטפּלעקן איר שאַנד.

12 די שאַנד פון דיין פאָטערס שוועסטער זאָלסטו ניט אַנטפּלעקן; דיין פאָטערס לייבנאָנטע איז זי.

13 די שאַנד פון דיין מוטערס שוועסטער זאָלסטו ניט אַנטפּלעקן, וואָרום דיין מוטערס לייבנאָנטע איז זי.

14 די שאַנד פון דיין פאָטערס ברודער זאָלסטו ניט אַנטפּלעקן: צו זיין ווייב זאָלסטו ניט גענענען; דיין מומע איז זי.

15 די שאַנד פון דיין שנור זאָלסטו ניט אַנטפּלעקן; דיין זונס ווייב איז זי, טאָרסטו ניט אַנטפּלעקן איר שאַנד.

16 די שאַנד פון דיין ברודערס ווייב זאָלסטו ניט אַנטפּלעקן; די שאַנד פון דיין ברודער איז דאָס.

17 די שאַנד פון אַ פרוי מיט איר טאָכטער זאָלסטו ניט אַנטפּלעקן. איר זונס טאָכטער, אָדער איר טאָכטערס טאָכטער, זאָלסטו ניט נעמען, צו אַנטפּלעקן איר שאַנד; אירע לייבנאָנטע זיינען זיי, איז דאָס אַ שענדלעכקייט.

18 און אַ פרוי צו איר שוועסטער זאָלסטו ניט נעמען צו זיין אַ מיטווייב, צו אַנטפּלעקן איר שאַנד לעבן יענער ביי איר לעבן.

19 און צו אַ פרוי אין דער אָפּזונדערונג פון איר אומ־ריינקייט זאָלסטו ניט גענענען צו אַנטפּלעקן איר שאַנד.

20 און מיט דער ווייב פון דיין חבר זאָלסטו ניט האָבן אַ ביישלאָף פון זאָמען, זיך צו פאַראומרייניקן מיט איר.

21 און פון דיינע קינדער זאָלסטו ניט געבן אויף מקריב זיין צו מולך, און זאָלסט ניט פאַרשוועכן דעם נאָמען פון דיין גאָט: איך בין יהוה.

22 און מיט אַ מאַנספּאַרשוין זאָלסטו ניט ליגן אַזוי ווי מע ליגט מיט אַ פרוי; אַן אומווערדיקייט איז דאָס.

23 און מיט קיין בהמה זאָלסטו ניט ליגן, זיך צו פאַראומרייניקן מיט איר; און אַ פרוי זאָל ניט שטיין פאַר אַ בהמה צו ליגן מיט איר; אַ פאַרמישונג איז דאָס.

24 איר זאָלט אײַך ניט פאַראומרייניקן מיט אַלע דידאָזיקע, וואָרום מיט אַלע דידאָזיקע האָבן זיך פאַראומרייניקט די פעלקער וואָס איך טרייב אַרויס פון פאַר אײַך. 25 און דאָס לאַנד איז געוואָרן אומריין, און איך האָב זיך אָפּגע־רעכנט מיט איר פאַר אירע זינד, און דאָס לאַנד האָט אַרויסגעשפּיגן אירע באַוווינער. 26 דרום זאָלט איר היטן מיינע חוקים און מיינע געזעצן, און איר זאָלט ניט טאָן פון אַלע דידאָזיקע אומווערדיקייטן, סיי דער איינגעבאָרענער, און סיי דער פרעמדער וואָס האַלט זיך אויף צווישן אײַך—27 וואָרום אַלע דידאָזיקע אומווערדיקייטן האָבן געטאָן די מענטשן פון לאַנד וואָס פאַר אײַך, און דאָס לאַנד איז געוואָרן אומריין—28 כדי דאָס לאַנד זאָל אײַך ניט אויסשפּייען, אַז איר וועט עס פאַראומרייניקן, אַזוי ווי עס האָט אויסגעשפּיגן דאָס פאָלק וואָס פאַר אײַך. 29 וואָרום איטלעכער וואָס וועט טאָן פון אַלע דידאָזיקע אומווערדיקייטן—די נפשות וואָס טוען עס, זאָלן פאַרשניטן ווערן פון צווישן זייער פאָלק. 30 און איר זאָלט היטן מיין היטונג, ניט צו טאָן פון די אומווערדיקע איינפירן וואָס זיינען געטאָן געוואָרן פאַר אײַך, און איר זאָלט אײַך ניט פאַראומרייניקן מיט זיי: איך בין יהוה אײַער גאָט.